

Zbor frânt

Blacks

De vei gusta a timpului durere
ce-n lacrimi curge din al meu stilou
Nu mă minți spre propria-mi placere
și spune drept dacă greșesc din nou!

Sunt prizonier al vanității mele
ca o săgeată ce se-avantă-n cer
de' arcului tot îi trimit bezele
și vreau sa-mi fac din lume acroter?

Din neștiința mea nedeclarată
nu poți găsi o scuză, un motiv
și să-mi aprobi dorința nestemată
ca struna să nu-mi fie un stativ?

Nu îndrăzni să-mi zici de energie,
că mă înalț cât struna a dorit,
că zborul îmi va fi o sinergie
între destin și-un nedorit sfârșit!

Poți să mă minți, pentru a mea izbândă!
Să nu observi că aripi nu mai am!
Minciuna ta, nebună și fecundă
să-mi fie pentru cioturi un balsam.

Poți să mă minți sau spune adevărul!
Nici eu nu știu mai bine cum ar fi!
Vreau doar să zbor, să-mi aflu viitorul,
dar îmi e teamă ce-aș putea găsi!

E-o teamă ce pătrunde la prăsele
Durerea mă cuprinde cu-al ei laț
Sunt o săgeată prinsă în atele
ce va privi spre țintă cu nesaț.